

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSÓ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre... 800 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138-05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Teréz-körút 5

A politikai vurstliban

Bethlen mutatványos. — Persze, ha folyton rám céloznak az uraságok, egy figurát sem találnak el...

Treuga Dei

Istenbéke érdekében
Kunyorál most itthon Bethlen,
Kér és ígér szörnyű szépen,
Békülékeny érzületben.
Ám a békét jelentékeny
Pártvezérink megellenzék:
Mert ha Bethlen*békülékeny,
Kékülékeny az ellenzék.

Hát lehet-é olyan kába,
Ki komoly képpel akarhat
Békét a politikába,
Mely nevezetik magyarnak?
Hisz ezeknek éltetője
Épp a harc, a kíméletlen
S ki őket egységbe szőjje:
Nem termett még olyan Bethlen.

Harc a harcért, — l'art pour l'art ez,
Öncélú bős rontom-bontom.
Dühöngnek, mint fene Ares,
Tülekedve a porondon.
Nincs pardon és nincs megállás,
Minden nap új harcot hoz még:
Annyi itt a prédikálás,
Mint ki lóval imádkoznék.

Béke veled, istenbéke!
Itt még rőfnyire se nyúltál:
Csöpp éltednek máris vége,
Mielőtt világra bűjtál.
Harcra s lovagi afférré
Vágyik itt a honfi-gége
S nem virúl más, csak afféle
Trianoni isten-béke.

(JAZIG)

Reb Menachem Cziczeszbeiszer válogatott átkozódásai

— Vidjen o te hajadon lángyod ed
janús somagot oz uccán és derülje ki,
hod nem bomba von benne!

— Ledjél te ed újszözlött zsidó fujcska
és o Szemere dakter oreség végezzon
rojtod o későbbi igazoltotási célokra
szolgáló körülményes operációt!

— Hosszba vediél és besszbe adjál!

— Dollárba ledjen o tortozásod és
márkába o kintlevőséged!

— Oddig ledjél te szegény ember,
omig o Herr von Wolff igozán martir-
holdát hol oz elveiért!

Megalakult a legnagyobb fővárosi párt

(A városatyajelöltek pártjának első proklamációja)

Minden politikai lapot megelőzve örömmel jelentjük, hogy megalakult az igazi egységes, nagy fővárosi párt, a „Városatyajelöltek Pártja”, amely a következő proklamációt bocsátotta közzé:

„Polgártársak! Városatyajelöltek! Hosszas kísérlet után megalakítottuk a főváros hatalmas és egységes többségi táborát, a „Városatyajelöltek pártját”. Ez a párt, amely fölénytel majorizál minden más pártot, büszkén elmondhatja, hogy tagjának érzi mindazokat a nagyokat és kicsinyeket, akik ma tényezői Budapestnek. Mert ki nem akar ma városatya lenni? A mi pártunknak egyformán oszlopos tagja Vázsonyi Vilmos és Wolff Károly, Bárczy István és Csilléri András, Ugron Gábor és Petrovácz Gyula, Fábíán Béla és Ehrlich G. Gusztó. A mi táborunkba tartoznak az összes harcoss férfiak, Uain és Eskütt, Bedő Mór és Ereki a fúróval, Baracs és Esztergályos, Heinrich és Propper. Ebből a pártból alig hiányoznak már és

tisztelt választópolgár, elvárjuk a te csatlakozásodat is. Pártunk programja röviden a következő:

1. A párt neve: Városatyajelöltek keresztény kiscgazda, agrár, merkantil, szociál-, demokrata, fajvédő judeofil pártja.

2. A párt célja: elsimítani azokat az ellentéteket, amelyek ilyenkor, választás előtt, a pártok és a személyek között dülnek és olyan platformot teremteni, amelynek keretében mindenki megtalálja a számítását.

3. Ennélfogva a párt kimondja, hogy a városatyák számát a jövőben olyan mértékben kell fölemelni, ahány párttag van.

4. Utólag belépő párttagok részére külön bizottsági pótagságok kreáltnak.

5. A párt ellene van a választási hajsának és a pártfegyelem alapján kötelezi minden tagját, hogy a hivatalos pártlistára szavazzon. Megjegyezzük, hogy ezen a listán a párt minden tagja rajta van és ez a lista sokkal több nevet tartalmaz, mint az úgynevezett választói névjegyzék.

6. Miután az új rendszer szerint a városháza nagyterme nem lesz elegendő az összes városatyák befogadására, indítványozzuk, hogy a Vérmezőn hatalmas stadiont építsenek, amelynek befogadóképessége megfeleljen a városatyák számának.

7. Addig is, míg ez fölépül, a közgyűlések az FTC-pályán tartassanak meg és azon a városatyák turnusonként vehessenek részt. Az egyes turnusokat sorshúzás állapítja meg.

8. A villamos-szabadjegyek kérdése reformálandó. Miután a többség, mint városatya, szabadjegyet kap és csak egy elenyésző kisebbség fog jeggyel utazni, a könnyebb kezelés céljából ez utóbbiak láttatnak el igazolvánnyal. Az igazolványt mindenki köteles fölmutatni, mert csak annak ellenében szolgáltat ki a kalauz pénzért jegyet.

9. A pártvezérséget és egyéb funkciókat a tagok fölváltva látják el.

10. A párt a legközelebbi országos képviselőválasztás előtt országos párttá alakul, hogy a „Képviselőjelöltek és városatyák pártja” a nagy parlamentben is átvegye a hatalmat.

STELLA

BUDAPESTI HIRESSÉGEK

LI. BÁRÓ PETRICHEVICH-HORVÁTH EMIL

— Mindig azt hittem, hogy a lakókat lesz nehéz tető alá hozni... Most látom csak, hogy a legnehezebb dolog a lakásokat tető alá hozni.

A békebabák

Bethlen. — Siessetek avval az angyalcsinálással, míg a szezon tart.

Sanyaró védekezik a tél ellen

Vendel barátunk ravasz ember volt s már a nyáron föltette magában, hogy ha török-szakad, túljár Tél apó eszén s valami úton-módon biztosítani fogja magának a téli meleget. Fára és szénre természetesen nem volt pénze, pedig akkor még olcsó volt a fa. Fogta tehát a sarokban álló kis kályhát és elvitte az ócskavasashoz. Jó áron eladta s azonnal bevásárolt rajta fát és szenet. Maradt még egy kis pénzecskéje, ezen egy pár doboz gyufát vett. Ugy spekulált, hogy tétre fölmege a fa ára, akkor eladja a fa egy részét s az árán visszavásárolja a kályhát s így ingyen jut a fönnmaradó fához. Megkontremínálta tehát a saját kályháját abban a reményben, hogy télen a fa drága lesz s így olcsón visszavásárolhatja kályháját. Ebben azonban alaposan csalódott, mert a fa is, a kályha is kétszázszorosára ugrott föl s azonkívül az ócskavasasnál kályhájának már csak hült helyét találta.

Uj ravaszágokat kellett tehát kitalálni. Sanyaró kis szivarosdobozt rejtett a kabátja alá, jól fűtött éttermeken s kávéházakon keresztül sétált, mintha valakit keresne, aztán egy észrevétlen pillanatban fölemelte a frakkja szárnyát s avval belekergette a dobozba a meleget, majd gyorsan légmentesen elzárta s hazasietett hideg szobájába. Lefekvéskor a dobozt fölére borította, mint valami hálósípkát, szűresölte a meleget s ebben az illúzióban elszenderedett. Másnap azonban észrevette, hogy önmagát csalta meg a képzelt meleggel, mert az orra vörösre pirult a hidegtől.

E naptól kezdve Sanyaró különös dolgokat művelt. Fáját és szénét eladta, a bevett pénzen íveket, borítékokat nyomtatott e fölirással: „Eszme jótékony kulturegyesület, elnök: Sanyaró Vendel.” A kollégák közt tagokat toborzott az „Eszme”-nek, melynek célja szerinte a hazai kultúra bombamentes, meleg pártfogása. Az egyesület csakis írfitagokat vesz föl, naponta 7 órától tízig üléseket tart, melyen a tagok hazánk nagy költőitől verseket szavalnak.

— Egyelőre — mondta Sanyaró — az egyesület helyisége a lakásomon lesz, míg megfelelőbb helyiséget nem találunk.

Pár nap alatt megakult az egyesület. Egyelőre negyven tagja volt, de mindig újabb és újabb érdeklődők csatlakoztak hozzá. Csakhamar megtartották az első ülést. Igaz, hogy Sanyaró szobájában rendes körülmények között csak két ember fért el s az is keresztbe, de az egyesület megjelent tagjai azért valahogyan, egymáshoz igen közel, mégis csak elhelyezést nyertek. A helyiséget Sanyaró önfűtéssel fűtötte s a szavalt versek izzásával. Elsőnek Kiss József „Tűz” című költeményét szavalták el, amire a szoba levegője rögtön pár celsiuszal emelkedett.

A gyönyörűen sikerült este után az egyik tag azt a kérdést intézte az elnökhöz, hogyan jutott az egyesület elnevezése az eszébe és milyen mélyebb értelme van e szónak: Eszme? Mert szerinte, bár a cím nagyon megfelel, de a legtöbb egyesület, mint például a Mové, a Nyukosz, egyes betűikkel is kifejeznek valamit. Sanyaró ekkor fölfedte az egyesület tulajdonképpeni célját:

— Az Eszme — mondta — az Egy Szobában Melegedők Egyesülete.

CARÁMY

Nullák

— Azért mégis van valami különbség Németország és sok keleti ország közt.

— És pedig?

— Német földön csak a márkában szerepel sok nulla, tőlük keletre meg a politikában.

Hunyadi János

természetes keserűvíz

a világ orvosi tekintélyei által ajánlva

Mihaszna András m. kir. röndér szemlélődései

Van itt ész! Csakhogy nem barna stanciliba pakolom, mint a bolond gombamerénylők hanem a sisakom alatt melengtettem, hogy csak akkó pukkanjon el, amikor aztat a m. kir. tapéntat mögkévánja.

Rötyögők is magamba, hogy a nasszájú firkász urak de nehezen vannak rosszul, mer az Uláinos-puncsbul egy kortyot se tultak kiszíppan'ani. Aszongyák, a röndérség nem hajlandó intormációt adni. Hászé mink se tudunk ögvéb kominikát adni enné: „A nyomozás eréllel folik és most mán a második tádiumba jutott. A beszörzött adatok kiegészítése is folamatba van s akkor belejutunk a többi tádiumba.”

No, aki ebbül se érti mög, hogy mirül van szó, az ne gyűjjön a lipóterti pállára. Ehhön úgyse köll más pa'ifikáció, minthogy az én meséjimet horogkörösztkérdésökkel leírkájják.

De nem molectálhatom magam illen edényi akciójkkal mert most mögfigyelő poszton állók Málé Mátyás öreg kamerádommal a Rebiczky-uccába, a farancija konzultáció e'ött. Hisz mindönki tudja azt a titkos röndöletöt, hogy a gyanús csomagcipelőket igazoltatni köll. Hát ehhön mán csakis én értök, mer ez az én specerájításom. Gyütt is arrafele a sütétbe egy vénasszony. No, nem lösz mán szöröncsénk, néztünk össze Málével. A hóna alatt barna papirosba gyanús pakó mány. Igazoltattuk, hát aszongya, hogy ű özv. Góla Teréz, okleveles bába és sietős dógára mögy. Hát csakugyan, — a papirosba hurkatóttó vót. No, jó mulacságot kívántunk neki a disznótorba, — oszt szabadlábbon engedtükt.

A másik gyanús alakra Málé koma figyelmeztetött, azt is föltartóztattuk. Pedig egyre nyögdiésít, hogy: mit akar Mihaszna bácsi egy szegény díjurmiskátul? Hát akkor üsmertünk Sanyaró Vendel úrra. De baráccság ide, komázás oda, héjjába sopánkodott, hogy a vacsoráját viszi a barna papirosba, — nem tágitottunk. Gondótuk: ekkora porcijót nem szokott ez vacsorázní... Avval belenyúltam — hát csupa sült tök lött a fehér szögálati keztyüm. Savanyú képet hozgájuk. Kioktattam, hogy tönkrenyomoztam a vacsoráját, hát visszakentem neki a keztyümrül a sárgáját — kártérítés okábul.

Mondtuk is neki: szöröncsége, hogy nem gombamerénylő, mer akkó se irgalom, se kegye'öm. Erre aszonta Sanyaró: „Ha mindenáron bombásokat akarnak elfogni, hát éppen most ment el előttünk két sipkás legény, a hónuk alatt pléhdobozokkal.” Mondok: azokat én is láttam, de nem vótak barna papirosba pakolva, így hát semmi közöm hozzájuk. Kioktattam oszt' az írnek urat, hogy: a nyomozáshoz m. kir. tapéntat köll ezt pedig csak az érű, akibe m. kir. ész is lakozik. Mutattya is az eredmény, amit rövid négy esztendeji munka után értünk el: összefogdostuk a gaztettvesöket, akik eklazittal mög ögvéb mérges gombával akarták jóllakatni ezt a kiéhöztetött pesti népet.

No, öreg vakom, héjjába szorongati kend a cókmókját a hóna a'att, úgyse hiszöm el, hogy dinamót reitöget, azért hát csak befele a hüvösre, mert még infulenzát kap ebbe a csatakos időbe. M. m. r. m. l!

A Bethlen-kormány tagjai nyilatkoznak néhány aktuális kérdésröl

Tudósítóink különböző kérdéseire a kormány tagjaitól a következő válaszokat kaptuk:

Bethlen István gróf. — A magam részéről csak abból a kormányból szeretnék kimaradni, amelyekben Nagyatádi Szabó nincsen benne.

Kállay Tibor. — Egyet'én, illetve dupla vágyam, hogy az eladó lányok és a házaárulók után is szedhessek adót. Akkor talán még a hosszt is megengedném a tözsdén.

Klebelsberg Kunó gróf. — Engediék meg nekem, hogy a numerus clausust ne a korona belső értéke, hanem a zürichi jegyzés szerint kezelhessem. Így én is megmaradok és az „Egvenlőség” is jól'akik.

Nagyatádi. — Bár szakállam földig érjen, ne legyen más, mint csupán én, ki a népnek földigérjen.

Walko Lajos. — Ugyan kérem! Hát miniszter vagyok én?... Ha nem írám olykor alá a nevenet, magam sem tudám.

Nagy Emil. — Na persze!... Hogy még egy elhamarkodott és visszazivandó nyilatkozattal több legyen...

KARÁCSONY SZENZÁCIÓJA

BORSSZEM JANKÓ

többszínű, dupla terjedelmű

ÜNNEPI SZÁMA LESZ.

A magyar humor, satíra és karikatúra legjavát adjuk benne.

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy Csernoch kiadta a jelszót: „Keresztények, egy táborba!” No lám, azok az élelmes zsidók még ebben is megelőzték Csernochékat: ők már régen egy táborba tömörültek Zalaegerszegen.

Emlékiratok olvasása közben

Háború után öt évvel rendszerint kiderül, hogy a legrosszabb generálisok előre látták a vereséget. Békeidőben viszont mindig a legrosszabb generálisok látják előre a győzelmet.

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy Szakács Andor képviselő indítványát, amellyel Petöfi emlékének törvénybe iktatását sürgette, elvetette a nemzetgyűlés. Helyes. Ne Petöfi nevét örökítsék meg, — arra semmi szüksége nincs — hanem inkább a mi másik, élő költönkét: Kiss Menyusét. Különben ki az ördög emlékezne rá?

Nem is olyan lehetetlen

— Mit gondol, miért utazott Apponyi Spanyolországba?

— Azt hiszem, azért, hogy a sok budapesti örült spanyol után végre józan spanyolokat is lásson.

Derengés

Bethlen köztisztasági ellenőr. — Csak iparkodni, emberek! Takarítsátok el ezt a sok sarat... Úgy látszik, tisztul már...

Kedves Borsszem Jankó!

Nincs igazuk azoknak, akik azt mondják, hogy a tőzsdén már semmit sem lehet keresni. Hát a kontreminőrök? Nem keresnek elég — mentséget az üzelveikhez? Tisztelettel egy lenyakalt.

A 101-esek jeligéje:

Szereld fel barátodat, mint tenmagadat!

Rakott tojásos gránát

— Recipe a 101-es konyháról —

Végy ágyad alól fél kilogram Czigány-féle ekrazitot, tedd rézmódiba, kend be 101 gram vajjal a fejedről, adj hozzá 1 drb. „Nép”-vagdalékot, hideg úton pirítsd meg, keverd össze kakaóval és forrázd le nyomdafestékkal; ha kihült, dugj beléje gyújtózsínort és helyezd el az uccán, ahol olyan sok éhező kóborog. Egyszer majd csak elsül és akkor az a szegény ember, aki áldozatul esik, életében legalább egyszer meleget érez a gyomrában. Az igaz, hogy utóliára is.

Tőzsdei töprengés

— Vajjon elítélik-e a pénzügyminisztert rémhírterjesztésért a tőzseadó beigérése miatt?

— Mért haldoklik olyan sokáig ez a Ripacsffy?

— Nem látod, hogy pislogat folyton a Szent István Porter-sörünk felé?... Csak nem bolond addig meghalni, amíg nem kóstolt belőle!...

OVOMALTINE

A
MINDENNAPI
ÉLET IZGALMÁBAN
KIMERÜLT, FÁRADTSZERVEZET
ERŐSÍTŐJE

Borsszem Tanító a színházban

Intervjú a Magisterrel

Fölkerestem a „Vörös malom“ Magisterét. Éppen munkában találtam.

— Csak nem a Magyar Színházról küldték? — szolt kíváncsón, mert akkor már mehet is vissza.

Megnyugtattam.

— Azért, — mondotta — mert haragszom Molnár Ferire. Fiaalkorában bezzeg elég volt neki egyetlen ördög, most meg az egész pokol kellett neki. Dehát ez már mind a múlté. Egészen másban föl most a fejem. Elmondhatok egyet-mást, csak arra kérem, hogy köztünk maradjon. (Kis szünet után.) Tud ön gyorsírást? Mert ha nem tud, lassabban is beszélhetek. Tehát új találmányon dolgozom, amelynek neve: *perpetuum stabile*. Ez, mint ön, a laikus is, rögtön seítheti, homlokegyenest ellentéte az örökmozgónak, amelynek fölталálásán a maguk oktondi tudósai hiába hajmolódnak. De nehogy azt higgye, hogy én magukkal, emberekkel akarok konkurrálni. Ah, de-hogy! Magukat észre se veszem. Én a Legfelső Hatóságnak akarok egy kis borsot törni az orra alá, aki mindent csak mozgatni, forgatni akar. Én majd mindent megállítok az örökálló-val. Máris, szerénytelenség nélkül mondhatom, nagy-szerű eredményeket értem el. A legszenzációsabbak ezek: megállítottam az osztrák koronát; megállítottam a Rex Infernus anyósának a száját, amiért külön kitüntetést kaptam; szépen haladok a villamossal is, amely többet áll, mint jár; büszkén mutathatók a nyomozásra is, amely rendszerint holtpontra van; stabilizáltam Nagyatádit, de úgy, hogy nincs az a puccs, amely elmozdíthatná; megállítottam a besszt; megállítottam a hosszt... és meg fogok állítani mindent, érti, mindent. Kemált, a józan ész, a márkát, Kiss Menyhértet az Olympus előtt, megállítom a Kolumbusz-tojáást és megállítom a „Vörös malom“ az 500-ik előadása előtt...

— Oh Mester!... Van az én hazámban egy Kállay nevű miniszter, aki adót, tarifát, dohányt, szóval mindent, de mindent föllemel. Őt állítsa meg, Mester...

A Magister a fejére ütött:

— Oh jaj! Ezer mennykő és százezer ampère! Végem, végem! Vége a gépnek! Oh az a Kállay... Őt nem tudom megállítani... Maga bivaly, minek juttatta az eszembe? Segédek, rúgjátok ki!

(Erre úgy röpültem, hogy a Magister perpetuum stabile-je sem tudott volna megállítani.)

HUMEROSZ

Tőzsdésné a „Hasis“-nál

Tőzsdés Samu kormányfőtanácsos és becses neje páholyból nézik a Városi Színházban Berény Henrik pantomimját, a „Hasis“-t.

— Mikor beszélnek itt eigentlich? — kérdezi az első neyedórás unatkozás után a méltóságos asszony.

— Ne blamirozd magadat ilyen hangosan, — inti le férje, a „művelt“ — hiszen ez itt egy némajáték.

— Na és végig nem fognak beszélni? Akkor hogyan értsem meg, mi történik a darabban?

— A mozdulatokból.

— Samu, — szól most szemrehányóan öméltőzéga — csak nem hiszed, hogy kíváncsi vagyok olyan emberekre, akik a kezükkel-lábukkal beszélnek! Vagy elfelejtetted, hogy már egy fél éve született keresztények vagyunk?... Én már megyek is...

„Pompadour“

A színpadon mily pazar pompa dül,
Hang- s fényözönben lépdél Pompadour.
A muzsikáját irta ama Fall,
Kitől az ember mindent vagyva hall.
A címszerepét játsza a Fedák,
Kiért úgy lelkesültem mint deák,
S akit ma is szívesen lát a szem,
S ha énekel, még azt is elhiszem.
Billerke is nagyürgén szerepel,
Illetve gögicsél és kerepel,
S mert becsvágyának tág a szelepe,
Két új betéttel bővült szerepe.
Pompásan táncol a kis Halmay,
Beléremegnek nők bájhalmai,
Nádor Jenőből habzik a tenor
S Fedák hangresztliljével egybeforr.
Ujvári száraz humor produkál,
Nedves időben, kérem, így dukál.
Last but not least: jó Vendrei tata
Mulattal, mint egy vice-automata,
Kit idegessé tett sok bomba, durr,
Színházba menjen, — gyógyít „Pompadour“.

Az öltöztető

— No hallja, Mari, hiszen maga nem ér egy fabatkát se. Még kapcsolni se tud...

— Ne tessék haragudni, kérem, de kezelőnő voltam a telefonközpontban.

„A király“ a Víg-színházban

A Víg-színház is követi
A legitim irányt:
Hűségét híven őrizi
Az ex-„Király“ iránt.
Bevonult újra „A király“
S a nép tapsol neki,
A legitimitást a Víg
Lám, ezért szereti.

„Holdvilág“

— Mi a különbség az égi holdvilág és a színpadi „Holdvilág“ közt?

— Hadd halljam!

— Az égén a holdvilág fogy el, a Szenes Béla „Holdvilág“-ához pedig majd a jegy fogy el.

Egy kis összefoglalás

A régi Róma a Sullák hazája,
Anglia a bullák hazája,
Németország a nullák hazája,
Oroszország a hullák hazája,
Magyarországa (Gömbös) Gyullák hazája.

Magyar-olasz dalbokréta

(Abból az alkalomból, hogy nálunk el-
tiltották a bombák, Nápolyban pedig a
botok viselését)

Itt Nápolyban csak a törbot járja.
Míg Bépesten csak a bomba járja,
Inkább hagyják itten fogat, kettőt
Mint Bépesten mind a harminckettőt.

Budapesten kidobolták:
A bombát ne csomagolják.
Csak azért is bomba
Itt a csomagomba!

Napolián kidobolták:
Hogy a hátat ne porolják.
Csak azért is bunkó!
Eljen Ulain Furkó!

Tartott a tőzsde

— Én tudom, mitől tartott ma a
tőzsde?

— Mitől?

— Ujabb bessztől.

Mentelmi jog

Oh jog, mentelmi,
Mért kell neked annyi időt szentelni?
Hiszen oly egyszerű a téma.
Nem is probléma:
Hol a képviselő nemtelen,
Ott megszűnik a mentelem.

Jajj!

— Hogy hívják az anyakönyvveze-
tőt, ha vénasszonyt házassít?
— Hát hogy hívják?
— Banyakönyvvezetőnek.

Képek a „Pompadour“ operettből

Mevagy jó madár!

(Fölbúzdulva a rendőrség sikerén, magam is elcsiptem
egyét a hirhedt 101-esek közül, amint kezében gyanus cso-
maggal egy kapu alatt éppen kereket akart oldani.)

Én. — A törvény nevében.

Ő (ijedten): Parancsol?

Én. — Meri tagadni, hogy ön a 101-esek közül való?

Ő (cinikusán): Dehogy is tagadom.

Én. — Beismeri?

Ő. — Minden vonakodás nélkül.

Én. — Ugy? Talán bizony még büszke is rá? Akinek kezé-
hez annyi szenny tapad.

Ő. — Mindig nem mosakodhatom. Arra nem érek rá.

Én. — Persze, sok a dolga.

Ő. — Na, lehetne több is.

Én. — A Reviczky-uccában?...

Ő. — Ott is és egyebütt.

Én. — Mi van ebben a csomagban?

Ő. — Azt el nem árulhatom. Titoktartás kötelez.

Én. — Nézze... tőlem ne féljen. Én nem vagyok hatóság,
nekem elmondhat mindent. Én csak egy ágról szakadt humo-
rista vagyok. Kérem, adjon nekem egy jó ötletet.

Ő. — Ötletet?

Én. — Igen... tudja o'yant, ami szétveti az embert...

Ő. — Éppen iökedvemben talál. Ötletet adjak, amikor ma
még nem volt egy tányér meleg leves a gyomromban... ami-
kor a hidegtől majd megveszek... amikor odabaza három gyer-
mekem sír... amikor megint drágább lett a liszt, a hús, a tej...

Én. — És az ekrazit.

Ő (szemtelenül): No igen, az is.

Én. — Kevesebb jut a bombákba és az Ovomaltin-dobo-
zokba. Mi?

Ő. — Bizony... bizony...

Én. — És a pokolgépbe.

Ő (az arcátlanság tetőfokán): Ez csak természetes.

Én. — És ez íáj magának?

Ő. — Már hogyné fájna! Nem lesz mit vinni a szerkesztő-
ségekbe és a Rassay hácsinak.

Én (félteni kezdek): De hát csakugyan maga az? A rettegett,
a félelmetes?...

Ő (hidegvérrel): Élni csak ke'l.

Én (fogvacogva): Hová viszi ezt a csomagot?

Ő. — Kiváncsi?

Én (remegve): Az istenért... beszéljen...

Ő. — Jól van. Hát megmondom. A pucérájba.

Én. — De hát kicsoda maga?

Ő. — Én, kérem, a 101-es számú hordár vagyok. —ÁLY

ÁTHELÉS AZ ANDRÁSSYKOTON

Tisztviselő voltam...*

Tisztviselő voltam, tisztviselő vagyok,
A tisztességtől rajtam minden ragyog.
Ragyog a könyököm, hátul a nadrágom,
A képem is ragyog, míg a tollat rágom.
Azt is azért rágom,
Mer már rég nem ettem.
Mult havi gázsímon
Egy pár cipőt vettem.
A cipő drága volt és én tönkretettem.

Tisztviselő voltam, tisztviselő vagyok,
Terveim merészek, hatalmasok, nagyok.
Eladom cipőmet, amíg el nem szakad.
Bolond, ki megveszi, mindig bőven akad.
A pénzt kosztba adom s szökhhetnek az árak.
Míg meg nem gazdagszom,
Tűrelmesen várok.
Hivatalba addig cipő nélkül járok.

* Dr. Miklós Géza pápai városi aljegyző küldte be nekünk ezt a sirvígadó rigmust.

Szép hegedűszóval...

Bethlen azt mondotta, hogy a Keresztény Községi Párt komoly elemeivel hajlandó a vacsorán találkozni. Ahá, úgy látszik, egyikükkel sem akar vacsorázni...

Önálló töprengés

— Vajjon destrukció lenne-e a kormány rekonstrukciója?

— Tudod, édesem, alig várom, hogy elmuljon ez a havas eső. Mert eső után jön a köpönyeg Holzer-től.

Elvállaljuk kisebb és nagyobb vállalatok, sőt egész országok berendezésének átakitását, régi intézmények gyökeres fölfordítását, miniszteri székek kiürítését és újratöltését.

Szállítunk uccai igazoltatásban és egyetemi verekedésben szakavatott magyar és bajor államférfiakat. Célgünk specialitása: a gumibotcsinálta doktor, aki egyik napról a másikra minden megeröltetés nélkül pénzügyi, gazdasági stb. diktátorrá vedlik át.

Hitelünk közismert, márkánk olyan elsőrendű, hogy Németországban már nem is győzik sokszorosítani.
Sürgőnycím: BOBULAIN, Budapest, Horog-ucca 101.

Ez az összetartás?

Kedves Borsszem Jankó! Petráss Sári éppen akkor érkezett a Ház elé, hogy a másnapi ülésre karzatjegyet kérjen, amikor az Ulain-ügyet tárgyalta a mentelmi bizottság. Történetesen ekkor senkit sem engedtek a Ház tájkára és így a primadonnát is elutasították. Na, kérem, hát már itt tartunk, hogy az egyik színház vezető tagja egy másik Ház előadására még karzatjegyet se tud kapni?! Vajjon nem kellene-e ezt a sérelmet a Színész-Szövetség elé terjeszteni? Tisztelettel egy szintén zenész.

Igy már értjük

Mégis csak okos politikus és takarékos ember ez a mi belügyminiszterünk. Mert ha az ébredők minden gyűlése után fölfüggesztett volna egy-egy alispánt vagy szőgábirót, aki túrta az izgatató beszédek, hány milliárd nyugdíjjal kellett volna megterhelnie az állami költségvetést!

LABOR
PIPERE-SZAPPAN

Változatok

Á, most ásitok. Őszi reggel.
De jó lustának lenni ágyban.
Az ég borult. Eső esett.
A fákon szürke őszi gyász van.

A tűz duruzsol s fénye halkan
Dobál a falra színeket.
Tik-tak, az óra megtanít
Hallgatni, hogy' ver szívemet.

Mi lesz, ha egyszer majd megáll.
Halk őszi reggel szív s idő.
S ölébe vesz, ki vár reám.
Bús föld-anyám, a temető?

... Oh, gondolom, ha meghalok.
Lelkem piros virágba röppen
Kis lányka forró csipke-mellén.
S két mély csillagszem ég fölöttem.

Vagy rét virága, vadvirág.
Leszek víz, végtelen mezőn
És lepke szárnya simogat.
Mézem ha szívja reszketőn.

Csöngetnék harmatcsöppel halkan.
Fehér harangvirág ha lennék —
Vagy a csöndből kiszálló, kedves
Kócos szellővel enyeleznék...

... Föl kéne kelni! Jaj, a fákról
Csak hull, csak sir, oh, egyre hull
A falevél a bús avar
Szelid ölébe szóltanul.

Én Istenem, de szomorú.
Hogy elmúlnak a fű, a fák!
De hallom én csendülni halkan
A ködön át Isten szavát:

Hogy nincs halál. Hogy ami van:
Csak változat, csak szín, csak árny
S ezerszer újra kivirágzunk
Száz színben a halál után.

BABICZKY BÉLA

Csak egy betű

— Tudod, édesem, amíg az uram
hosszra spekulált, mindig rémeket látott.

— És amióta kontreminőr?...

— Azóta én látok prémeket.

Rémhírterjesztés

— Mondj csak, Adolf, miért itélték el a Grünt?

— Rémhírterjesztésért. A leglányháb' tőzsdei napon terjesztette a hivatalos árfolyamokat.

Memoárok

Most meg már Burián báró is kiadta az emlékiratait. Elmondhatjuk, hogy va'ósággal buriánzik a memoár-irodalom.

Orvosi szigorlaton

— Mit nevezünk fixa ideának?

— Azt a rögeszmét, hogy a fixből meg lehet élni.

Mindazoknak,

akik orvosi rendelésre kávét nem isznak és akik kávét jelenlegi magas ára miatt vásárolni nem akarnak vagy nem tudnak, helyes kivezető utat, illetve tökéletes pótlószert találnak, ha a régóta bevált Franck-féle **Enrilo**-t használják, mely minden egyéb pótlék hozzáadása nélkül a babkávét ízét legjobban közelíti meg, kellően erős, valamint összetétele miatt nagyon tápláló, kiadóssága pedig az állandó fogyasztásra rendkívül olcsóvá teszi.

Enrilo

Ez csak természetes

Urnő. — Jónapot.
Cseléd. — Üljön le. Ön tehát az, akit a cupringer ajánlott nekem?
Urnő (leül): Igen. Én vagyok.
Cseléd (lornyettel nézi): Mutassa a kezét. Micsoda? Manikűröztet?
Urnő. — Szoktam.
Cseléd. — Hát majd leszoktatom. Ilyen kézzel nem lehet mosogatni. Csak nem akar lakkozott körmökkel súrolni?
Urnő (szepegve): Én... nem... is... akarok...
Cseléd. — Mit? Nem akar? Hát azt hiszi, túrni fogom a piszkot a házban? Hová gondol? Még csak az hiányzik. Azonnal fölmondok.
Urnő (kétségbeesve): Hiszen... nem azért mondtam...
Cseléd. — Mutassa a lábát.
Urnő (megmutatja térdig): Tessék. Vagy följebb emeljem?
Cseléd. — Emelje csak a bérémet. A többire nem vagyok kíváncsi. (Hozzá lép) Most üljön nyugodtan. (Tenyerével a térdkalácsára üt.) Ne mozduljon.
Urnő. — Mit csinál?
Cseléd. — Vizsgálom a térdreflexeit. Az idegeit próbálom ki. Hisztérikával nem lakom együtt. Vixelni tud?
Urnő. — Tudok.
Cseléd. — És dajkálni?
Urnő. — Megnyugtatom, nincs gyerek a háznál.
Cseléd. — Mi közöm nekem a más gyerekehez? A magamét dajkálja csak...
Urnő (csüggedten): Szoptassak is?
Cseléd. — Természetesen. Az egészséges.
Urnő (megkockáztatja): Cueli nem lesz jó?
Cseléd (nagyilekűen): Nem bánom. Amíg az egyiket szoptatja, a másik cuclizhat is. Mert ikrek a drágák, a kicsikék. Reggel hánykor kelnek?
Urnő. — Nyolckor.
Cseléd. — Akkor rendben van. Én kilencig alszom. Addig elkészítheti a kakaómat... Szeretem, ha az ágyamhoz hozza... Van autójuk?
Urnő. — Minek?
Cseléd. — Hogy idejében bevásároljak.
Urnő. — A piacra majd én megyek.
Cseléd. — Oda elmehet. Én csak a tözsdére megyek bevásárolni. Most olesók a papírok. De lecsöngetés után otthon leszek. Remélem, addig kész lesz az ebéd.
Urnő. — Igyekeznem fogok.
Cseléd. — Akkor hát meg is egyezünk. Azt azonban kijelentem, hogy kimenőt nem adok. Aprópó, érti ön az egyiptomi hieroglifákat?
Urnő (remegve): Nem.
Cseléd. — Sajnálom, asszonyom, de ebben az esetben nem fogadhatom szolgálatomba.

DYMI

SZERKESZTŐI UZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát kedden, november 27-én zártuk le. — P. J. (Erdősokonya.) Hova gondol? Már hogy minálunk protekció kéne ahhoz, hogy elfogadott rébuszokat előbb közöljünk?... Hát talán ott mégsem tart a közéleti korrupció, hogy a *Borsszem Jankó* tisztos portáján is fölülse a fejét. Különb: ki tudja? Ha már Erdősokonyán ilyen „nagy” panamákat szimatolnak, biztosan nem zörög a haraszt hiába. Csak azt az egyet tudnánk, mit hoz a mi konyhánkra a „rébuszpanama”. Egyebekben: a beküldött rébuszok nem egészen újkeletűek, de van bennük némi biztató. — D. Gy. Egvet besoroztunk. — R. E. (Baja.) Elmés volna, csak ott a baj, hogy a cent-et nem szent-nek ejük ki, hanem — ahogy írva van —

— ÚJBÓL KAPHATÓ —

RAPIDOL

legjobb félyékony tisztítószor. — Valamennyi fém számára

Magyar Rapidol b. t. Budapest, VII., Hársfa-utca 51.
 Telefon: József 139-33.

c-vel. — M—s. Önnel is megesezt, ami valamennyi humoristának közös sorsa, ha komolyan kezd mérgeledni: az epében elvész a jókedv. — H. M. Az ötletek jórésze bevált. A hosszabb lélegzetű írásból kiszedegettük a vicc-mazsolát. — **Titusz.** Nem rossz. Az ősi *Bavaria*, tekintettel a horogkeresztes-kivitelre, változtassa meg nevét *Bombavaria*-ra. Ezennel fölhívjuk rá Bajorország főbiztosának figyelmét. — **Humerosz.** Ezúttal a Góliát-karcolat egyenrangú volt a Dávid-ötletekkel. Ugy látszik, a jókedv és a tehetség ragadós abban a házban. De nehogy aztán — dormitet Humerosz. — *Több levélről a jövő számban.*

Szerkesztik: Molnár Jenő és Bér Dezső
 A szerkesztésért felelős: Molnár Jenő
 Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.
 Igazgató: Szekeres Rudolf

KÖZGAZDASÁG

Az **Urikány-Zsilvölgyi Magyar Kőszénbánya r.-t.** rendkívüli közgyűlése elhatározta, hogy a jelenlegi 20.800.000 koronányi részvénytőke 106.000 darab 5000 K névértékű új részvény kibocsátása és a jelenlegi 104.000 darab 200 koronás részvény névértékének 5000 K-ra való felemelése útján 1.050.000.000 koronára növeltesse. A kibocsátásra kerülő új részvényekből 104.000 drbra az elővételi jogot 1:1 arányban és 12.000 korona átvételi árban a jelenlegi részvényeseknek biztosítják.

A **Magyar Cukoripar r.-t.** f. hó 20-án tartott közgyűlése az igazgatóság javaslatához képest elhatározta, hogy az 1923. évi március 31-ével lezárta 1922—1923. üzletévre részvényenként 3000 korona osztalék fizetessék ki. A szelvények a Magyar Általános Hitelbanknál váltatnak be.

Mint értesülünk, az ezüst- és aranybevéltáson kívül brilliánszerbevéltás is eszközölhető, IV. Vármege-utca 7. Brilliánsbevéltás 10—12-ig. Pénztári órák aranya és ezüstre 9—5-ig.

A **Gazdabank Részvénytársaság** f. hó 20-án gróf Almágy Imre dr. elnöke alatt tartott közgyűlésén az alaptőkének egy milliárdról két és fél milliárdra való fölemelését határozta el. Az új részvények 2:3 arányban 200 koronáért bocsátatnak a régi részvényesek rendelkezésére. Az elővételi jog f. évi december hó 10-ig gyakorolható az intézet ideiglenes pénztárhelyiségében, Semmelweis-utca 2. sz. alatt.

Az **Angol-Magyar Bank** alaptőkéjét 2400 millióra emelte föl. Az új kibocsátású részvényekből 650.000 darabra néve a jelenlegi részvénybirtokosok javára elővételi jog biztosítottik oly módon, hogy minden két darab régi részvény alapján egy új részvény vehető át 25.000 koronás áron a bank értékpapírpénztáránál.

HÓCIPÓ SÁRCIPÓ KAPHATÓ JAVITHATÓ
 NEUMANN GÉZA, Nagymező-u. 44

Ezüst evőkészletek

ELŐFIZETEK ÖNNEK a BORSSZEM JANKÓ-ra
 negyedévre 50.000 korona névértékű elhasznált magyar bélyeg beküldése ellenében. **JÁSZAI BORISKA** bélyegkereskedés
 Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 6.

Képrejtvény

A megfejtők között tizenhárom jutalmat sorsolunk ki. Ezenkívül negyedévenként külön jutalomban részesül az, aki három hónap alatt a legtöbb rébuszt fejtette meg. Jutalmat csak lapunk előfizetői nyerhetnek. Jutalmaink a következők:

1. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Sertőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

2. egy doboz

3. egy nagy doboz „Virág”-féle dessert,

4. egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcs,

5. egy üveg „Lysoform”,

6. egy üveg Egma-likőr,

7. egy Sphinx-„BI-OZONE”-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy tégely fogpaszta),

8. egy darab P. Márkus Emília arcápoló szappan,

9. egy nagy üveg ZoZó kölni víz,

10. egy doboz „UHU” kávépótlék,

11. két pár Berson-gumisarok (férfiaknak és nőknek),

12. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer,

13. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917—1922. évekből).

Fővárosi nyerteseinket tölkériük, hogy a nyereményutalványért, illetve a jutalomért kiadóhivatalunkban jelentkezzenek. Vidéki nyerteseink posta úttján kapják meg a nyereménytárgyat.

A Borsszem Jankó 2913. (47.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Kasszadarab

A multheti számunkban megjelent talány helyes megfejtését 106-an küldték be. Nyertesek: 1. Bartolty Miklósné (Budapest, VIII., Ludoviceum-u. 4), akinek tíz üveg Polgári Sertőzdei Szent István duplamalátásör; 2. Farkas Lyvia (Budapest, VIII., Baross-u. 45), akinek egy doboz „Ovomaltine” tápszert; 3. Baumgarten Etus (Budapest, VII., Kertész-u. 37), akinek egy nagy doboz „Virág”-féle dessertet; 4. Molnár Emil (Budapest, VII., Dohány-u. 37), akinek egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcsöt; 5. Községi Kaszinó (Ózd), amelynek egy üveg „Lysoform”-ot; 6. Reiner Béla (Budapest,

IV., Mária Valéria-u. 4), akinek egy üveg „EGMA”-likört; 7. Stern Gyula (Budapest, VI., Király-u. 82), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE”-készlet; 8. Freundlich Gizi (Budapest, VIII., Rákóczi-út 13), akinek egy darab P. Márkus Emília-szappant; 9. Fodor Géza (Budapest, VII., Ilka-u. 36), akinek egy nagy üveg ZoZó kölni vizet; 10. Vass Béla (Budapest, V., Lipót-körút 26), akinek egy doboz „Uhu” kávépótlékot; 11. Fuchs Arnold (Budapest, V., Arany János-u. 8), akinek két pár Berson-gumisarkot; 12. Kereskedelmi Kör (Török-szentmiklós), amelynek egy nagy palack „RAPIDOL” folyékony fémtisztító szer; 13. Iparoskör (Erdősokonya), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát küldi a kiadóhivatal.

Kapható minden jobb cukorka-

és csemegekereskedésben.

VIRÁG OSZKÁR

CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDÉ-ÁRÚGYÁR R.-T.
BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-UCCA 12.

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ

híres régi évfolyamait megrendelhetők a kiadóhivatalban és a Kultura könyvkereskedésében, Budapest, VI., Teréz-körút 5. szám.

Az 1917. évf. 8000 kor.

1918.	8000	.
1919.	8000	.
1920.	8000	.
1921.	8000	.
1922.	8000	.

Legjobb csokoládé a Darmol-hashajtó

Brilliansokat, gyöngyöket, régiséget bárkinél drágábban vesz Székely Emil ékszerüzlete, Budapest, Király-u. 51. (Teréz-templommal szemben.) Címre tessék figyelni. Telefon: József 105-35.

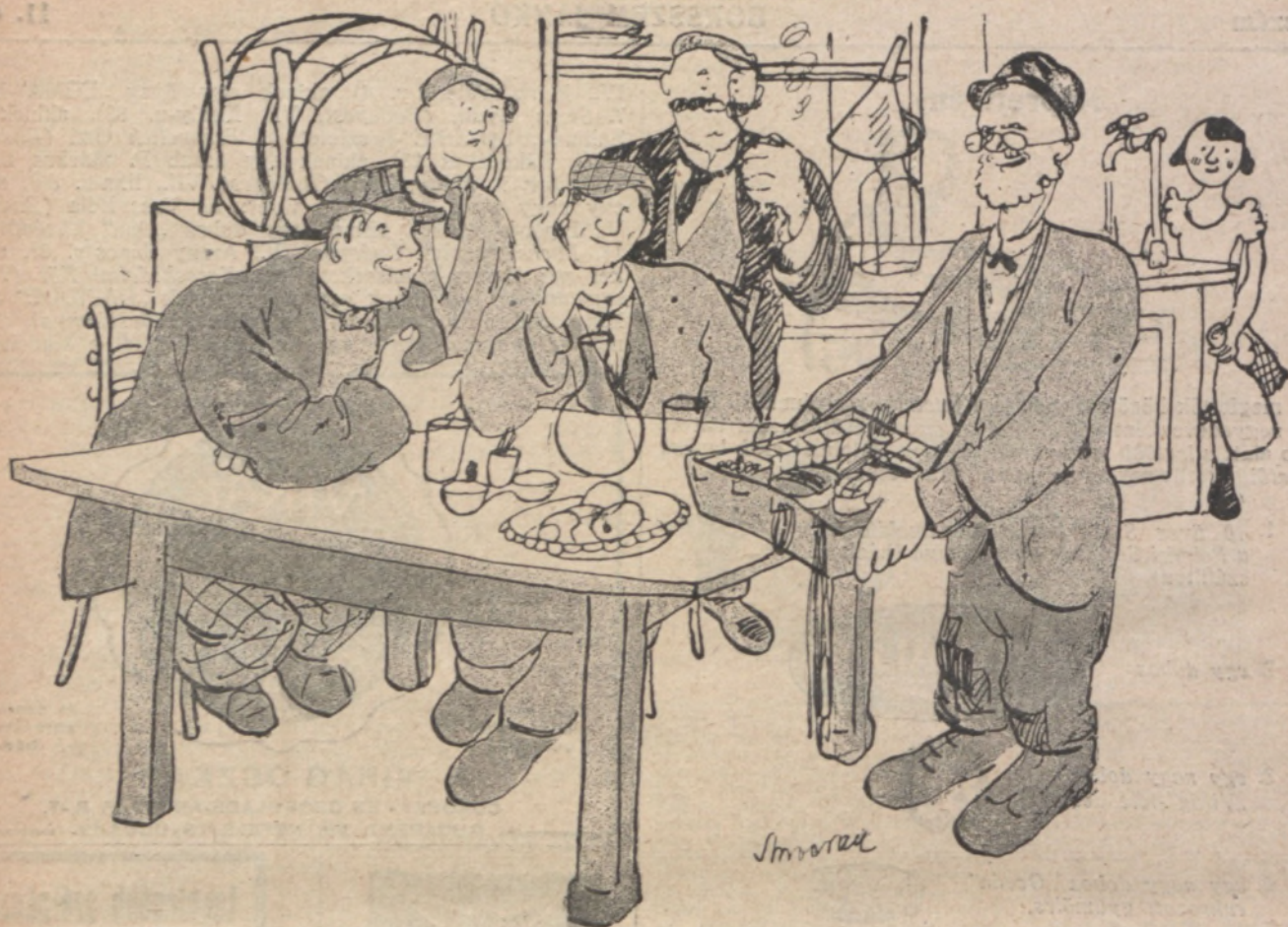
NYAKKENDŐHÁZ

Saját gyártmányú nyakkendő-újdonságok, férfi fehérneműek, kalapok stb. Uri divatárak

IV., Kígyó-ucca 5 (Klotild-palota)

Nyakkendők viszontelárusítóknak is

A Ferencvárosban

— Na öreg, talán maga is közte van a híres 101-esek között?
 — Már hogy lehetnék köztük, mikor nálam csak 100-on alul lehet játszani!...

Herlango Foto-cikkek

BUDAPEST, IV., KIGYÓ-UCCA 4. SZ.
 FŐZLET: VII., KIRÁLY-UCCA 69. SZ.

Ingatlanok, gyárak, irodák, üzlet-
 helyiségek, lakások, albérleti szobák
kaphatók

HUSZÁR A. adás-vételi iroda, V., Zrínyi-ucca 1.
 Telefon: 81-08. (Gresham-palota)

Művészies képkeretek

Kézimunkák szakszerű keretezése

Váradi Bélánál, Budapest, Andrassy-út 43.

Szakorvosi rendelő

vér- és nemi beteg-
 gek részére.

Ezüst Salvarsan-oltás

Rendelés egész nap

Rákóczi-út 32, I. em. I, a Rókus-kórházzal szemben

HUNGARIAN WHISKY GIN

EGMA

PUNCH **VERMOUTH** RUM

EGMA

LIKÖR-KÜLÖNLEGESSÉGEK GYÁRA

KÖRIS-UCCA 18-20. SZ.

VÁROSI LERAKAT

EISNER-DROGERIA

JÓZSEF FŐHERCEG KAMARAI SZÁLLÍTÓJA.

ANDRÁSSY-UT 37. TELEFON: 85-24.